

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 43. Vecci scriptum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

clesiae Canonicum & Cancellarium, cuius Sæcul. XIII.
merita per famam noverat.

A. C. 1280.

At Joannes Aurelianensis id edoctus
secreto & insciis etiam domesticis suis
inter Dominicanos Parisinos se abdidit,
petitamque vestem religiosam ab iis ac-
cepit in vigilia Paschatis 20 Apr. 1280.
Postea Papæ scribens, liberationem ab
imposito sibi onere, suosque dies in e-
lecto vitae genere finiendi copiam sup-
pliciter poposcit. Papa tam sancto pro-
posito nolebat obsistere; atque Parisinum
Episcopatum contulit in Renulphum
Humblariensem natione Normannum,
Doctorem Theologiæ a sapientia & vir-
tute sua celebrem, qui Ecclesiam S. Ger- *Baluz. 1.6.*
vasii rexerat, tunc vero primariæ seu *Miscell.*
cathedralis Canonicum agebat: ut li-
quet ex epistola, quam Papa Nicolaus in *p. 440.*
ejus gratiam ad Regem Philippum Au-
dacem Suriani dedit 27 Junii 1280.
Renulphus Humblariensis sedem Pari-
sinam per annos octo tenuit. *Joan. ibid. p. 444.*
nes vero Aurelianensis in Ordine Præ-
dicatorum permanens optimo eis exem-
plo præluxit sex ac viginti annos, scilicet
usque ad annum 1306.

§. XLIII.

Vecci scriptum.

Constantinopoli Joannes Veccus Pa-
G 4 triar-

Sæcul. XIII. triarcha quotidie scripta recipiebat
A.C. 1280 schismaticis, qui consensionem cum La-

Pachym. l. 6.
c. 23. tiniis vocabant desertionem fidei, & pu-

tatum hoc crimen exaggerantes, adver-
sariis suis exprobrabant, quod non vide-
rent mala, in quæ inducti essent. Vec-
cus illis a se respondendum censuit, qua-
quam Theodoro Xiphilino Magno Ec-
clesiæ Constantinopolitanæ Oecono-
pollicitus erat, se hac de materia non
scripturum, quidquid demum dicerent
schismatici. Scripsit ergo, ut ostenderet
pacem merito constitutam suisse; atque
ut emolumentum inde proveniens tace-
ret, illam esse bonam & in se ipsa tutam
quippe auctoritate sacri codicis & Pa-
trum suffultam. Tunc in Vecci manus
inciderunt duo Nicephori Blemmidæ
scripta, quæ habemus; Imperatori Theo-
doro Lascaridi alterum, alterum Jacobo
Bulgariæ Archiepiscopo dedicatum: ut-
rumque spectabat ad demonstrandum
Spiritum Sanctum ex Filio procedere.
Etiam Nicetæ Maronici Archiepiscopi
Thessalonicensis libro Veccus pro Eccle-
siarum concordia utebatur. His funda-
mentis nixus plures dissertationes com-
posuit, per quas docerentur schismatici
se salva religione accipere pacem posse.

Hæc scripta eis præbebant occasio-
nem conquerendi de Patriarcha, dicen-
dique, eum renovare querelas alieno
tempo.

Pachym.
p. 327.

tempore tractando quæstiones, de qui-
bus silere jussi essent; atque si ob neces-
sitatem se tuendi scriberent, hoc sibi
hand posse criminis dari. Qui querimo-
nias istas ad Imperatorem deferebant,
pollicebantur se culturos pacem, dummo-
do expresse interdiceret, ne mentio de
doctrina quocunque demum modo infer-
retur. Imperator, etsi petitionem eorum
improbans, ut contineret homines, edi-
ctum fecit, quod eos reddere securos vi-
debat, attamen offerebat ansam de
iis conquerendi. Inquiebat enim: Me-
minisse Dei saepius quam spiritum duce-
re, ideoque loqui de doctrina ejus, sed
omnino cavere oportet, ne fiat declina-
tio a sacris litteris.

Joannes Metropolita Ephesinus, plu-
resque alii Episcopi pacem non nisi æ-
gerrime & postquam multa passi erant,
admisserant: & ut scrupulos placarent
suis, complura adducebant exempla eo-
rum, quæ Sancti in Ecclesia per indul-
gentiam fecissent, mala majora evitandi
gratia. Ita dicebant se pacem accipien-
do peccasse, si res severe censeatur. Ve-
rum Patriarcha Veccus ab hac opinione
dissentiens, per libros divinos & Patres
facere planissimum volebat eos, qui pa-
cem respulissent, errasse.